

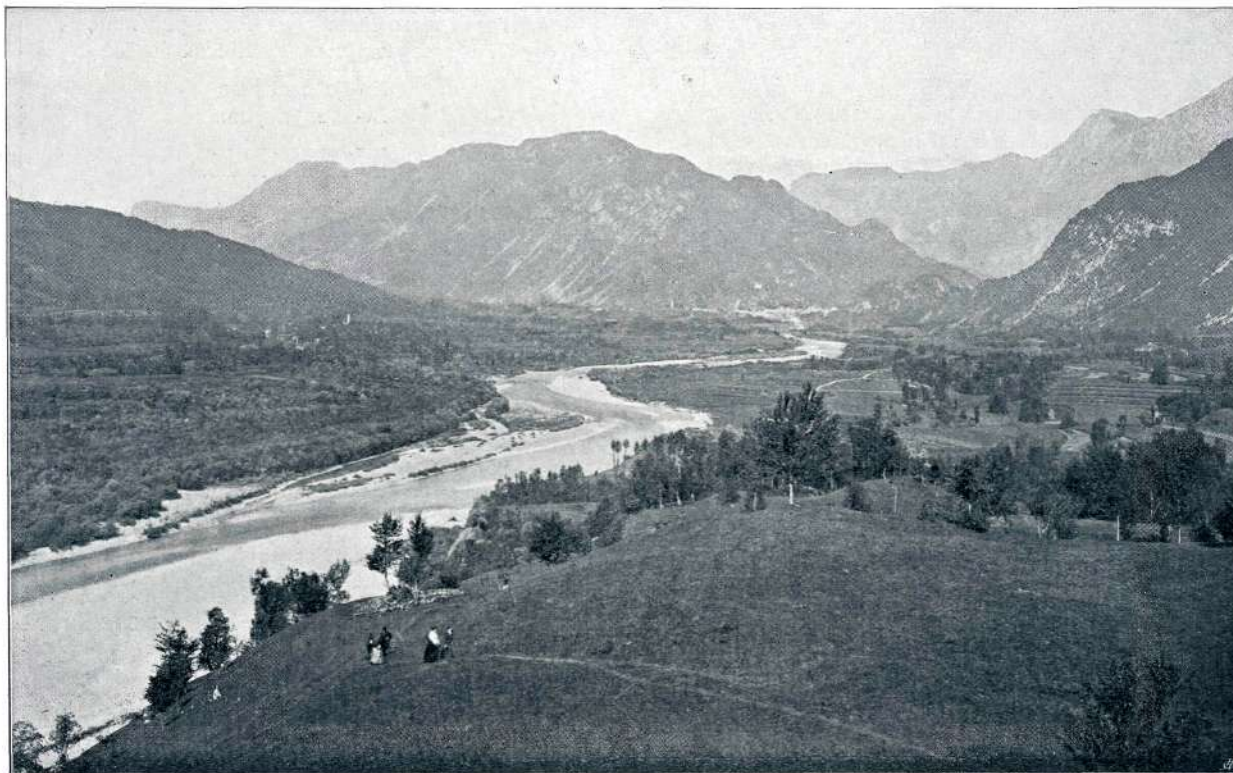
Zdaj pa toči bridke solzé,
misli nanj, ki je daleč od nje.
Solnce rumeno prišlo bo spet,
bo se posmejalo na ves svet.
Bo posijalo tud' v moje srce,
ki zdaj črne skrbi ga moré.¹⁾

Pesem je, kakor se vidi, koncept, neuglajen v besedi in tudi še ne jasno premišljen. „Črnih skrbi“ se sicer pesnik ni mogel še iznebiti, tudi roža še toči bridke solze, a kaj je to proti originalu, proti

Kot primero popolnoma svobodne uporabe tuje snovi za samostojno misel pa lahko navedemo Jenkov „Obraz“ o samotni brezi (XIII):

Med borovjem temnim	Tuja dolga leta
Mlada breza rase,	Raste sredi lesa,
V lastnem svetu tuja	Vetra moč jo maje,
Stoji sama zá-se.	Listje ji otresa.

Veter nosi listje.
Sestram v daljne kraje
Tam jim o samici
Sporočila daje.¹⁾

POGLED Z GREGORČIČEVEGA GROBA NA STOL IN NA KANINSKO GOROVJE

Heinejevi pesmi o lotosovi cvetki, zaljubljeni v me-
sec? Le primerjajmo:

Die Lotosblume ängstigt
Sich vor der Sonne Pracht'.
Und mit gesenktem Haupte
Erwartet sie träumend die Nacht.
Der Mond, der ist ihr Buhle,
Er weckt sie mit seinem Licht,
Und ihm entschleiert sie freundlich
Ihr holdes Blumengesicht.
Sie blüht und glüht und leuchtet
Und starret stumm in die Höh';
Sie duftet und weinet und zittert
Vor Liebe und Liebesweh.²⁾

¹⁾ Jenko, Pesmi, II. (Gangl), str. 28.

²⁾ Heine, „Lyr. Int.“, št. 10., gl. n. d., str. 54.

Tu se moramo spomniti Heinejeve slavne pesmi
o smreki na daljnem severu, ko sanja o palmi na
daljnem jugu, ki jo je z našim „Obrazom“ primerjal
že dr. Bezjak.²⁾

Ein Fichtenbaum steht einsam
Im Norden auf kahler Höh'.
Ihn schläfert; mit weißer Decke
Umhüllen ihn Eis und Schnee.

Er träumt von einer Palme,
Die fern in Morgenland
Einsam und schweigend trauert
Auf brennender Felsenwand.³⁾

¹⁾ Jenko, Pesmi, 1865, str. 55.

²⁾ Gl. Ljublj. Zvon, XIX., str. 180.

³⁾ Heine, „Lyr. Int.“, št. 33., gl. n. d., str. 61.